

at den skattepligtige indkomst, hvoraf skatten udregnes, opgøres med fradrag af de i indkomståret betalte skattebeløb. Ved opkrævningen i indkomstårets løb af den almindelige indkomstskat vil det dog være u hensigtsmæssigt at anvende den herfor fastsatte udskrivningsprocent, idet man i så fald ved opgørelsen af fradraget på skattekortet måtte medtage et bestemt skattefradrag beløb, der igen måtte forudsætte et skøn over størrelsen af den skattepligtiges forventede skattepligtige indkomst i indkomståret. Viste det sig så, hvad der ofte ville være tilfældet, at dette skøn ikke holdt stik, ville der fremkomme betydelige uoverensstemmelser mellem den foreløbige skat og den endelige skat med deraf følgende efter- eller tilbagebetaling af skat. Ved skatteopbeholdet i indkomstårets løb bør der derfor anvendes en ligevægtsprocent — i forslaget kaldt opkrævningsprocent —, der udregnes på grundlag af udskrivningsprocenten, således at der ved anvendelse af opkrævningsprocenten på indkomsten uden skattefradrag nås samme skattebeløb som ved anvendelse af udskrivningsprocenten på indkomsten efter skattefradrag.

Den kommunale udskrivningsprocent må på tilsvarende måde som statens udskrivningsprocent fastsættes under hensyn til, at udskrivningen sker på indkomster, der forinden skatteberegningen reduceres med skattefradraget. Ligesom ved statskatten må man ved opkrævningen i indkomståret af kommuneskatten anvende ligevægtsprocenter. Da skattefradraget normalt vil være summen af betalt stats- og kommuneskat, og da den skattepligtige indkomst, man kommer til, ved at årsindkomsten reduceres med det samlede skattefradrag, er beregningsgrundlag for såvel indkomstsommen til staten som til kommunen, kan statskattens ligevægtsprocent og den kommunale ligevægtsprocent ikke udregnes uafhængigt af hinanden. Den kommunale udskrivningsprocent må sammenlægges med statens udskrivningsprocent, forinden den derved fremkomne samlede udskrivningsprocent omregnes til ligevægtsprocent. For hver kommunal udskrivningsprocent må der med andre ord udregnes en fælles opkrævningsprocent for stats- og kommuneskat.

Opkrævningsprocenten anvendes som nævnt ved den løbende beskatning i indkomståret, således at den foreløbige skat beregnes med opkrævningsprocenten af indkomsten uden skattefradrag. Ved den endelige skatteansættelse efter indkomstårets udløb fradrages personlige skatter med det faktisk i indkomståret i alt erlagte beløb, og ved den endelige skatteberegning anvendes udskrivningsprocenten på den således opgjorte indkomst. Det vil

si ge, at i tilfælde, hvor det ved slutskatteberegningen viser sig, at indtægten i indkomståret har været større end forudsat ved den foreløbige beskatning og der derfor skal beregnes restskat, vil denne blive beregnet med den højere udskrivningsprocent, uden at der ved beregningen er givet det skattefradrag, som udskrivningsprocenten for så vidt forudsætter. Fradraget for restskattebeløbet vil først blive indrømmet for det år, hvor restskatten erlægges. Fradraget for restskatten vil for dette år umiddelbart bevirke et større skattefradrag end der ved opkrævningsprocentens beregning er taget hensyn til, således at der vil blive tale om tilbagebetaling af overskydende skat. For at undgå denne virkning, som ville forplante sig videre til de efterfølgende år, indtil efterreguleringerne nåede ned under mindstebeløbet for reguleringer, bør man i det år, hvor det nævnte restskattebeløb er opgjort og erlagt, ned sætte de foreløbige skatter, således at de så vidt muligt kommer til at svare til de endelige skatter, der vil blive beregnet af indkomsten efter fradrag af restskattebeløbet. Hjemmel til at foretage en sådan tilpasning af de foreløbige skatter er indeholdt i forslaget § 54.

6. Standardisering af udgiftsfradrag samt skattefritagelse for mindre B-indkomster.

Den gældende skattelovgivning indeholder en række bestemmelser om fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, således f. eks. bestemmelser om fradrag for udgifter i forbindelse med lønarbejde, befordringsudgifter, faglige kontingenter, pensionsbidrag, forsikringsudgifter, renteudgifter m. v. Såfremt disse bestemmelser opretholdtes uændret under en kildeskatteordning, ville der opstå en række vanskeligheder ved fastsættelsen af grundlaget for den foreløbige beskatning, idet det i mange tilfælde ville være vanskeligt på forhånd at fastslå størrelsen af de fradrag, der ville tilkomme den skattepligtige ved den endelige beskatning efter indkomstårets udløb. Som følge heraf ville det i et vist omfang blive nødvendigt at foretage efterreguleringer med deraf følgende opkrævning af restskat eller tilbagebetaling af overskydende skat.

Ved at foretage en standardisering af de gældende fradrag, således at der i stedet for disse indrømmes fradrag med faste beløb, vil der i mange tilfælde kunne opnås en bedre tilpasning mellem de foreløbige og de endelige skattebeløb, således at efterreguleringer undgås. Endvidere vil der ved standardisering af fradragene opnås en vis arbejdsmæssig lettelse både for de skattepligtige og for skattemyndighederne.